

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 757

гр. Пловдив, 23.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и трети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева
Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

като разглежда докладваното от Радостина Анг. Стефанова Въззивно частно гражданско дело № 20215300501961 по описа за 2021 година

Производството е по реда на 274 във вр. с чл.229 ал.1 т.7 от ГПК във вр. с чл.637 ал.1 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „Зара Фуражи“ АД, ЕИК – 123028159, чрез адв.С. Д., против Определение № 3890/11.06.2021г. по гр.д.№ 17462/2020г., постановено от Районен съд –Пловдив, XVIII гр.с., в частта, с което на осн. чл. 229, ал. 1, т. 7 от ГПК във вр. с чл. 637, ал.1 от ТЗ е спряно производството и по отношение на физическото лице Г. Ч. К., ЕГН – *****. Моли да бъде отменено в обжалваната част и вместо това да се постанови връщане на делото за продължаване на процесуалните действия по отношение на Г. Ч. К., ЕГН – *****.

Въззиваемите страни „Сапфир Трейд“ ЕООД, ЕИК – 115842973, и физическото лице Г. Ч. К., ЕГН – *****, не депозират писмен отговор в указания им едноседмичен срок.

Окръжен съд – Пловдив, V възз.гр.с., намира, че частната жалба е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна в законоустановения едноседмичен срок срещу акт, подлежащ на обжалване, и подлежи на разглеждане.

Районният съд, за да спре производството на на осн. чл. 229, ал. 1, т. 7 от ГПК във вр. с чл. 637, ал.1 от ТЗ, излага основни съображения, че по делото е предявена искова молба от „Зара Фуражи“ АД, против „Сапфир Трейд“ ЕООД, представлявано от управителя Г.К. и Г. Ч. К., с която са предявени установителни иски с правна квалификация по чл. 422, вр. с чл. 415, ал.1, вр. с чл. 79, ал.1, пр.1 от ЗЗД, вр. с чл. 535, вр. с чл. 538 от ТЗ, за признаване за установено, че ответниците солидарно дължат на ищеца, сумата от 5 000 лв., представляваща частична претенция за вземане **по запис на заповед** в пълен размер от 30 000 лева, издаден на 27.12.2017 г., с падеж: 30.06.2018 г., ведно със законната лихва, от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК в съда – 13.07.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 3528 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 14.07.2020 г. по ч.гр.д. № 8070/2020 г. по описа на ПдРС.

От служебно направена справка в ТР към АВ по партидата на ответното дружество се е установило, че ответникът „Сапфир Трейд“ ЕООД, е обявен в неплатежоспособност, като е открито производство по несъстоятелност на дружеството с Решение № 260004/04.01.2021 г., постановено по търг.д. № 648/2020 г. по описа на ОС - Пловдив.

При така установеното Районният съд се е позовал на чл.637 ал.1 от ТЗ, съгласно която разпоредба - С откриване на производството по несъстоятелност се спират съдебните и арбитражните производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника, с изключение на трудови спорове по парични вземания.

Районният съд посочва също, че целта на предвиденото в посочената правна норма спиране е вземанията да се предявят и приемат или отхвърлят в производството по несъстоятелност по друга, облекчена процедура.

В разглеждания случай, заявлението, включително и исковата молба, е депозирана преди откриване на производството по несъстоятелност на единият от ответниците - „Сапфир Трейд“ ЕООД. Предвид предмета на производство и солидарната отговорност на двамата ответници, произтичащи

от един и същи запис на заповед, издаден от управляващия и представляващ ответното дружество, съвпадащ с физическото лице – авалист, Районният съд мотивира, че е налице основание за спиране по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 7 от ГПК.

С частната жалба на дружеството се правят възражения, че изводите на Районния съд са неправилни. Поддържа, че за разлика от наличието на законово основание на чл.637 ал.1 от ТЗ за спиране на производството по отношение на ответника „Сапфир Трейд“ ЕООД, което дружество е издател на процесния запис на заповед, ответникът Г. Ч. К., който е авалист по процесния запис на заповед, са изложени мотиви, че е налице солидарна отговорност между него и дружеството в несъстоятелност. В тази насока се възражава, че авалът представлява самостоятелна едностранна абстрактна сделка, поради което авалистът отговаря за изпълнението на задължението по записа на заповед на самостоятелно правно основание от издателя на ефекта и спирането на производството за паричното вземане по ефекта срещу издателя на осн. чл.637 ал.1 от ТЗ не препятства възможността кредиторът да търси удовлетворяване на вземането си от авалиста по ефекта. Позицията на съдебна практика –

Определение № 347/11.05.2011г. по ч.т.д.№ 106/2011г. на ВКС, ТК, I т.о.

Определение № 33/18.01.2013г. по ч.т.д.№ № 852/2012г. на ВКС, ТК, II т.о.

Съгласно цитираната съдебна практика издателят на записа на заповед и авалистът, подписал записа на заповед, не са необходими другари, а имат положението на обикновени другари в производството по установяване на вземането на ищеца по издадената заповед за незабавно изпълнение. Необходимото другарство е налице в случаите, когато с оглед естеството на спорното правоотношение или по разпореждане на закона, решението на съда следва да бъде еднакво спрямо всички другари. Задължително е другарството при неразделност на делата на другарите, което изисква тяхната съвместна процесуална легитимация като условие за допустимост на процеса. В такъв случай производството по делото трябва да бъде спряно при наличие на някоя

от предпоставките по чл.229 ал.1 от ГПК, за да може постановеното решение да бъде еднакво спрямо всички другари.

Дружеството – частен жалбоподател изтъква също, че конкретният случай не е такъв, защото по действащото законодателство авалът е уреден като самостоятелно задължение, което възниква единствено по силата на едностранното волеизявление на авалиста и е независимо от задължението, което обезпечава. Съгласно чл.513 ал.1 във вр.с чл.537 от ТЗ авалистът отговаря солидарно заедно с всички задължени лица по ефекта. С оглед на самостоятелния характер на авала при прогласената от закона солидарна отговорност, издателят на записа и неговия авалист имат положението на обикновени другари в производството по установителния иск по чл.422 от ГПК за установяване вземането на ищеца по издадената срещу тях заповед за незабавно изпълнение. Поради самостоятелния неакцесорен характер на задължението по авала, менителничният поръчител не може да противопостави на приносителя на записа на заповед възраженията, които хоноратът /авалатът/ би могъл да направи.

Позовава се на съдебна практика –

Решение № 5/09.02.2010г. по т.д. № 268/2009г. на ВКС, II т.о., постановено по чл.290 от ГПК.

Решение № 1569/18.02.2004г. по гр.д.№ 2576/2002г. на ВКС, II г.о.

Окръжен съд - Пловдив, намира, че частната жалба е основателна. Видно е от приложения по делото по чл.417 от ГПК запис на заповед в оригинал /на л.6 по ч.гр.д.№ 8070/2020г. на ПдРС –XVI гр.с./, същият е издаден на 27.12.2017г. от Г. Ч. К., в качеството на управител на „Сапфир Трейд“ ЕООД, и е подписан от него и като физическо лице – авалист на задължението при същите условия, като поръчител, да заплати безусловно, без предявяване и без протест на „Зара Фуражи“ АД сумата ***** лв., при падеж 30.06.2018г. Исковата молба по чл.422 от ГПК е предявена от „Зара Фуражи“ АД против „Сапфир Трейд“ ЕООД и физическото лице Г. Ч. К., с цена на иска 5 000 лв.

При това изяснено положение на страните по записа на заповед,

изд. на 27.12.2017г., и с оглед и на цитираната по-горе съдебна практика, която настоящият съдебен състав споделя, издателят на запис на заповед и неговия авалист имат положението на **обикновени другари** в производството по установителния иск по чл. 422 ГПК за установяване на вземането на ищеца по издадената срещу тях заповед за незабавно изпълнение. При искове, предявени срещу солидарни длъжници - обикновени другари, какъвто е случаят, е налице възможност **исковете да бъдат решени по различен начин** между двамата другари - издателя на запис на заповед и авалиста.

Ето защо, **изискването за спиране** на производството по делото по силата на чл. 637, ал. 1 от ТЗ за ответника - длъжник в производство по несъстоятелност, **не може** да бъде приложено за ответника в исковото производство, спрямо когото правилата на несъстоятелността не се отнасят. Това произтича от особените характеристика на авала. **Авалът** е абстрактен, формален, реален и едностранен договор, по силата на който едно лице (авалист) поема задължение да изпълни менителничния дълг на друго лице (хонорат). Авалът се **различава** от поръчителството по гражданско и търговско право. **За разлика от поръчителството**, при което правопораждащият задължението факт е договор между кредитора и поръчителя, действащото законодателство урежда **авала** като самостоятелно задължение, което възниква единствено по силата на едностранно волеизявление на авалиста и е независимо от задължението, което обезпечава.

При авала един и същ документ материализира волеизявленията, които пораждат обезпеченото /главното/ задължение по менителничния ефект и задължението на авалиста, което го обезпечава. Това изискване за формата на авала е с оглед неговата действителност и **инкорпорирането** му в документа, с който се поражда менителничното задължение **не му придава характера на едно и също задължение, съответно на една и съща сделка.**

Обжалваното определение в частта, с което на осн. чл. 229, ал. 1, т. 7 от ГПК във вр. с чл. 637, ал.1 от ТЗ е спряно производството и по отношение на физическото лице Г. Ч. К. следва да бъде отменено и вместо това ще се постанови връщане на делото на Районния съд за продължаване на следващите процесуални действия в производството.

По мотивите, Пловдивският окръжен съд – V възз. гр.с.

ОПРЕДЕЛИ:

О т м е н я Определение № 3890/11.06.2021г. по гр.д.№ 17462/2020г., постановено от Районен съд – Пловдив, XVIII гр.с., в частта, с което на осн. чл. 229, ал. 1, т. 7 от ГПК във вр. с чл. 637, ал.1 от ТЗ е спряно производството и по отношение на Г. Ч. Къ., ЕГН – *****.

Връща делото на Районен съд – Пловдив, XVIII гр.с., за продължаване на процесуалните действия по делото по отношение на физическото лице Г. Ч. Къ., ЕГН – *****.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____